

KIROPRAKTIKA ZA PSE

Po svetu se je v zadnjih letih precej veterinarjev usposobilo na področju kiropraktike za lajšanje težav ali zgolj za podporno terapijo

Večina nas pozna kiropraktiko kot metodo za lajšanje bolečin v hrbtenici, ta metoda pa ponuja veliko več, ne le v dobro ljudi pač pa tudi za domače ljubljence. Obsega sistem določanja hrbtencičnih in sklepnih deformacij, ki se nahajajo po vsem telesu, terapevt pa jih namešča v pravi položaj, običajno v nekaj zaporednih obiskih. S tem razbremeni škodljiv pritisk na živčni sistem in organe.

Take deformacije stiskajo živčne poti in povzročajo bolečino, hkrati pa tudi normalno vedenjsko in fizikalno delovanje telesa. Deformacije običajno nastanejo pri poškodbi, travmi ob porodu, pa tudi pri naravni obrabi telesa. Lahko pa so tudi posledica nepravilne prehrane in zastrupljanja, ki nastane pri nekaterih stopnjah kroničnih bolezni. Tako pri marsikateri dlje trajajoči bolezni nastanejo neugotovljene deformacije, ki prispevajo k stopnjevanju težav. Brez kiropraktične diagnostike deformacij ne bi zaznali in bi povzročale trpljenje do konca življenja. Cilj kiropraktike je torej vzpostaviti normalno strukturo poti, po katerih teče energija bolje in gibajoči deli normalno delujejo. Mark Haverkos, dr.vet.med. iz Indiane, ZDA, uporablja tehnike kiropraktike, da pomaga živalim k boljšemu počutju in k gibanju z manj napora. »Ko se počutijo bolje, bolje deluje tudi njihov celotni organizem,« pravi. »Včasih opazim takojšnje izboljšanje, saj pes že hodi drugače, se pretegne, otrese in maha z repom. Pogosto skrbnik ostrmi in pravi, da tega ni videl početi svojega psa že nekaj let.« Veterinarski kiropraktiki včasih kombinirajo kiropraktiko z akupunkturo, ki je dosegljiva tudi pri nas. Z akupunkturo najprej sprostijo mišice živali, to pa omogoča učinkovitejšo odpravo deformacij.

Veterinarji najbolj pogosto uporabljajo kiropraktične tehnike za zdravljenje psov z mišično – skeletnimi težavami, kot je npr. kolčna displazija, artrične spremembe in poškodbe. Psi, ki so bili poškodovani v prometnih nesrečah, lahko trpijo tudi zaradi sklepnih deformacij poleg očitnih posledic poškodbe, kot je na primer prelom kosti ali rana.

Veliko skrbnikov psov, žal pa tudi večina inštruktorjev šolanja prezre dejstvo, da ima pes težave s hrbtenico zaradi neprestanega ostrega zatezanja povodca. V tem primeru hrbtenica deluje kot vzmet, ki se sčasoma izboči in deformira v svojem ledvenem delu. Tudi v takih primerih lahko kiropraktik učinkovito pomaga.

Ena od težav, kjer je kiropraktika lahko zelo učinkovita metoda, je šepanje in togost sklepov ter težave s hrbtenico pri starejših živalih. Vse naštetu je posledica mikropoškodb, ki jih pes dobi pri vsakodnevnih aktivnostih, skakanju in teku. Take male poškodbe niso očitne takoj ob nastanku, vendar se njihov učinek sčasoma stopnjuje in pomembno upočasni gibanje živali. Veliko psov trpi zaradi neznatnih deformacij skeleta, ki jih rentgenski posnetki sploh ne zaznajo. Čeprav so komaj opazne, potencialno lahko izbruhnejo kadarkoli, porušijo normalno biomehaniko gibanja in povzročijo vnetne ter degenerativne spremembe tkiva. Take težave se običajno lahko razrešijo z nežno kiropraktično uravnavo. Značilen primer je tudi šepanje, pri katerem pravega vzroka ne znamo odkriti. Gre lahko za težave s kolki ali s sprednjimi okončinami. Skrbnik psa pogosto najprej posumi na artritis, česar pa z rentgenskim pregledom ni mogoče dokazati. V resnici pa težava izhaja iz prizadetosti hrbtencičnih deformacij ali tistih, ki prizadenejo okončine, deformacije pa povzročajo bolečine ali /in slabšo oživčenost nog. Podobne težave imajo ljudje, ki trpijo zaradi ukleščenega ishialičnega živca.

S kiropraktičnim posegom lahko veterinar olajša tudi tako imenovani »sindrom beaglovega vratu«. Beagli in nekatere druge lovske pasme psov, ki celo lovsko sezono svoje delo

opravljajo z nosom nizko pri tleh, imajo velikokrat travmatične deformacije na vratni hrbtenici. Posledično ne morejo normalno dvigniti glave, ne da bi jim to povzročalo bolečine. Tudi vedenjske težave imajo mnogotere razloge, eden izmed najpogostejše spregledanih pa je deformacija lobanjskih kosti. Lobanja ni le skupek kompaktnih, nepremično povezanih kosti, ampak se njene ploščate kosti premikajo v mikroskopsko majhnih dimenzijah. Gre za podobno gibanje kot ga lahko zaznamo pri Zemljinih geoloških ploščah. Poškodba glave ali vratne hrbtenice lahko povzroči, da se ploščate kosti glave postavijo v napačen položaj. Enake težave lahko povzroči tudi neustrezna predporodna prehrana in težak porod. Če se kosti ne morejo premikati pravilno, lahko pride do nevroloških motenj, stresa, nenormalnega vedenja, pa tudi do glavobolov, razdražljivosti, hiperaktivnosti ali depresije. Roger de Haan, dr.vet.med. ugotavlja, da je treba pri tretjini do polovici primerov vedenjskih motenj vzrok pripisati deformaciji lobanjskih kosti. Sam je nemalokrat presenečen nad dramatičnimi, včasih takojšnjimi spremembami, ki se v teh primerih zgodijo po kiropraktični obravnavi lobanjskih kosti.

Zanimivo je, da se nekateri psi slabo odzivajo na zdravila proti epilepsiji. V tem primeru je potrebno preveriti, če ne gre za deformacijo prvega vratnega vretenca. Ta nepravilnost se sicer lahko kaže v celem spektru težav na živčnem sistemu, vključujoč epileptične napade.

Uraščanje teh deformacij lahko znatno izboljša stanje in včasih celo odpravi napade, zahteva pa vzdrževanje in večkratne ponovitve kiropraktične manipulacije.

Deformacije lobanje, reber in hrbtenice zahtevajo obravnavo izkušenega in dobro usposobljenega kiropraktika. Nekaj stanj pa lahko nakazuje tudi laiku oziroma vsakemu skrbniku, da bi bila kiropraktika lahko uspešna:

- vrat: glava je nagnjena na eno ali na drugo stran; pes noče dvigniti glave ali upogniti vratu, če jo, potem zacvili od bolečine
- čeljust: mladiček postane razdražljiv in se neprijetno počuti pri dojenju; nenadna sprememba v vedenju, še posebej če je bil pes podvržen čiščenju zob, kirurškemu posegu na čeljusti ali je bil vstavljen v sapnik tubus; boleča ustnica, ko želimo odpreti psu usta; pes nerad grize priboljške za žvečenje; pes daje videz, da je v stresu, lahko ima povešeno glavo
- rebra, prsni del hrbtenice: pes hodi skoraj po prstih, če podpremo njegov prsni koš z roko, zacvili
- hrbtenica v ledvenem delu: pes ima kameljo hojo, kot bi bil grbav; pes čuva svoj hrbet, pes zacvili ob sedanju in se obnaša, kot bi sedel na kaktus
- medenica: pes seda le na eno stran

Na naslednji povezavi najdemo najbližje usposobljene kiropraktike za živali:

http://www.avcadoctors.com/certified_member_doctors/europeaustralia.htm

Mojca Sajovic